

การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ¹

A Study of Thaksin University Students' Motivation in English Language

Learning

สิทธิชัย ทองมาก (SittichaiThongmark)² พิทยาธร แก้วคง (PittayatornKeawkong)³

พูนสุข อุดม (PoonsukUdom)⁴

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาความแตกต่างและความสัมพันธ์ของแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนิสิตกลุ่มผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำใน 8 คณะ กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,530 คน เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจและปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าดัชนีความเที่ยงตรง 0.95 และค่าดัชนีความเชื่อมั่น 0.90 มีการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความถี่ เปอร์เซ็นต์ ค่าเฉลี่ย ค่า SD ค่า t-test ค่า F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) มีความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ ในด้านแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 2) มีความแตกต่างด้านแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจและปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจและทัศนคติใน 8 คณะ และมีความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษใน 6 คณะ และมีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษใน 2 คณะ

คำสำคัญ :แรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ

¹บทความนี้ปรับปรุงจากการทำวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ เรื่อง การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ

²นิสิตปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ

³อาจารย์ สาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

⁴ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Abstract

This research was studied the differences and relationships in motivation, motivational intensity, motivational internal variables and English proficiency between the high and low proficiency groups in 8 faculties subjects. The subjects were 1,530 first year TSU students in academic year 2010. The instrument was the questionnaire on subjects' motivation, motivational intensity and motivational internal variables in English learning, the content validity was 0.95 and the reliability coefficient was 0.90. The data were statistically analyzed for frequency, percentage, mean, SD, t-test, F-test and Pearson correlation coefficient. The findings are summarized as follows : 1) There were differences and relationships between high and low proficiency groups in overall motivation, motivational intensity, overall motivational internal variables and English proficiency. 2) There were differences between faculties of study in their overall motivation, motivational intensity, motivational internal variables and attitudes in 8 faculties. There were related among motivation, motivational intensity and English proficiency in 6 faculties, but the motivational internal variables were related with their English proficiency only in 2 faculties.

Keywords : Motivation, Motivational intensity and Motivational internal variables

บทนำ

ปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การขนส่ง และการสื่อสาร ผู้คนจากรอบโลกเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านต่างๆ กับบุคคลจากต่างชาติต่างภาษาคด้วยภาษาอังกฤษ จึงถือได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่ใช้สื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์สำหรับประเทศไทย มีหนังสือและสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาต่างประเทศอื่น ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญมากที่สุดในประเทศไทย

หลักสูตรการศึกษาของประเทศไทยจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศบังคับตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย โดยมีนโยบายเน้นผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญใน

การเรียน และจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยภายในกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำและมีค่าเฉลี่ยด้านความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ 5 ปีซ้อนหลังพบว่านิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำด้วยเช่นกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยภายในตัวผู้เรียนคือ แรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ นั้นมีความแตกต่างและมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระหว่างกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ และระหว่าง 8 คณะที่นิสิตศึกษาหรือไม่เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างด้านแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มผลการเรียนสูงและกลุ่มผลการเรียนต่ำ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มผลการเรียนสูงและกลุ่มผลการเรียนต่ำ
3. เพื่อศึกษาความแตกต่างด้านแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างใน 8 คณะ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างใน 8 คณะ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2,836 คน จากทุกสาขาวิชาใน 8 คณะที่ผ่านการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ประชากรในแต่ละคณะถูกแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้กระบวนการ 27 % ของ HUGH คือ กลุ่มผลการเรียนสูงและกลุ่มผลการเรียนต่ำ โดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในแต่ละคณะมาเรียงค่าระดับจากมากไปหาน้อย แล้วเลือกนิสิตที่มีค่าระดับผลการเรียนสูงสุด 27 % และค่าระดับผลการเรียนต่ำสุด 27 % ของแต่ละคณะมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มผลการเรียนสูงและกลุ่มผลการเรียนต่ำ และเป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะด้วยเช่นกัน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มผลการเรียนสูงมีจำนวน 765 คน และกลุ่มผลการเรียนต่ำ 765 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 1,530 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยคือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scales) ซึ่งใช้สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 69 ข้อ แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 22 ข้อ

ตอนที่ 3 ความเข้มของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 18 ข้อ

ตอนที่ 4 ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 22 ข้อ

3. วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทำหนังสือถึงอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 และทำหนังสือถึงคณบดีของคณะทั้ง 8 คณะ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตกลุ่มตัวอย่าง ตามวันและเวลาที่ผู้วิจัยกำหนด

3.2 ผู้วิจัยพบนิสิตกลุ่มตัวอย่างที่ห้องประชุมของแต่ละคณะ เพื่อเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากนิสิตกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามส่วนใหญ่ได้เก็บรวบรวมในครั้งดังกล่าว และผู้วิจัยติดตามเก็บข้อมูลจนครบตามจำนวน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

4.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้สร้างและปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของประธานและรองประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นได้นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและภาษา โดยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.95 เพื่อให้มีความสมบูรณ์ เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบแบบสอบถามและสามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงให้มีความถูกต้อง ความเหมาะสมก่อนที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

4.1.2 ค่าอำนาจจำแนก ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองกับนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยคัดเอาข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไปเป็นแบบสอบถามที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

4.1.3 ความเชื่อมั่น ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการทดลองแบบสอบถาม มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับและจำแนกรายข้อโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบราค ซึ่งแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น 0.95

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้ง 1,530 ชุด มีการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ค่า t-test ค่า F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผล

ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ สรุปผลได้ดังนี้

1. นิสิตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนิสิตเพศหญิงร้อยละ 76.3 % และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 2.55 สูงกว่าเพศชาย 2.38 นิสิตคณะวิทยาการสุขภาพและการ

กีฬา มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงสุด 3.09 ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างดี 2.51

2. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มผลการเรียนสูงและกลุ่มผลการเรียนต่ำในด้านแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ กลุ่มผลการเรียนสูงมีค่าระดับด้านแรงจูงใจ แรงจูงใจเชิงสังคม แรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ ที่สูงกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ และกลุ่มผลการเรียนสูงมีค่าระดับของความวิตกกังวลต่ำกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ($p < .05$)

3. มีค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในด้านแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และค่าความสัมพันธ์ของความเข้มของแรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมีค่าระดับสูงสุด พบค่าความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มของแรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในกลุ่มผลการเรียนสูงและกลุ่มผลการเรียนต่ำ ในขณะที่พบค่าความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มผลการเรียนสูง ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ($p < .01$)

4. มีความแตกต่างระหว่าง 8 คณะที่ศึกษา ในด้านแรงจูงใจ แรงจูงใจเชิงสังคม แรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญ พบค่าความสัมพันธ์ด้านความเข้มของแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงสุดในคณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา ในขณะที่เดียวกันพบค่าความแตกต่างในด้านแรงจูงใจ แรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และทัศนคติในระดับต่ำสุดในคณะศิลปกรรมศาสตร์ แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านความวิตกกังวลระหว่าง 8 คณะที่ศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ($p < .05$)

5. มีค่าความสัมพันธ์ในด้านแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างไรก็ตามไม่พบความสัมพันธ์ในด้านแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญในคณะศิลปกรรมศาสตร์ พบความสัมพันธ์ด้านแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจและผลการเรียนในคณะส่วนใหญ่ แต่พบความสัมพันธ์ด้านปัจจัย

ภายในต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ ในคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ($p < .01$)

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์หลักเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับในด้านแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ จากผลการวิจัยเห็นได้ว่า

1. ข้อมูลพื้นฐานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต

ในข้อมูลพื้นฐานสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานด้านการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปพบว่านิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในค่าเฉลี่ยระดับ 2.51 หรือค่าระดับค่อนข้างดี ซึ่งพบว่าค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีค่าระดับสูงกว่าห้าปีย้อนหลัง และมีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในด้านเพศ แม้จะมีความแตกต่างด้านจำนวนของนิสิตเพศหญิงและเพศชาย แต่นิสิตเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเพศชาย และจากค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษใน 8 คณะที่ศึกษา พบว่านิสิตในคณะวิทยาการสุขภาพและกีฬา มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงสุด และนิสิตในคณะศิลปกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำสุด

ข้อมูลพื้นฐานด้านการเรียนภาษาอังกฤษพบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานอยู่ในระดับค่อนข้างดีด้วยเช่นกัน จากผลด้านประสบการณ์ทางต่างประเทศพบว่านิสิตส่วนใหญ่เดินทางไปยังประเทศมาเลเซีย เนื่องจากมีความสะดวกมากที่สุด และกิจกรรมในต่างประเทศที่นิสิตมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงสุดคือ การเรียนภาคฤดูร้อนและนักเรียนแลกเปลี่ยน เนื่องจากกิจกรรมทั้งสองต้องใช้ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษและใช้ระยะเวลาในการทำกิจกรรมมาก กิจกรรมภาษาอังกฤษที่นิสิตปฏิบัติบ่อยที่สุดใน 5 อันดับแรกนั้น เป็นกิจกรรมทางด้านบันเทิง ซึ่งนิสิตเลือกทำกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองแรงจูงใจของนิสิต และกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงสุดคือ กิจกรรมด้านการอ่าน ซึ่งทักษะทางด้าน การอ่านเป็นทักษะที่ส่งผลต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด อย่างไรก็ตามไม่พบความแตกต่างในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและระยะเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแตกต่างกันในระดับอนุบาลและประถมศึกษา เนื่องจากเนื้อหาและระยะเวลาในระดับการศึกษาทั้งสองระดับนั้นไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

2. ความสัมพันธ์ของแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต

พบค่าความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในด้านแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณจากผลสรุปงานวิจัยนี้พบว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยของดอญเย (Dornyei. 1994 ; 2002), เทนเนนท์และไมฮิก (Tennant and Mihic. 2004) บราวน์ (Brown. 2000) มาสกอเร็ตและการ์เดนอร์ (Masgoret and Gardner. 2003) ราห์มัน (Rahman. 2005) แลมป์ (Lamb. 2004) และออกซฟอร์ดและเชอริน (Oxford and Shearin. 1994) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า นิสิตที่มีค่าระดับของแรงจูงใจ แรงจูงใจเชิงสังคม แรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และทัศนคติในระดับสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านิสิตที่มีปัจจัยเหล่านี้ในค่าระดับต่ำ และนิสิตที่มีค่าระดับของความวิตกกังวลอยู่ในระดับต่ำจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านิสิตที่มีค่าระดับความวิตกกังวลสูง จากผลสรุปนี้สนับสนุนงานวิจัยของเครเช่น (Krashen. 2002) การ์เดนอร์ และแม็คอินไทร์ (Gardner and MacIntyre. 1991) และราห์มัน (Rahman. 2005) ที่ระบุว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูงและมีความวิตกกังวลต่ำจะประสบความสำเร็จค่อนข้างดีในการเรียนภาษาที่สอง

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตกลุ่มผลการเรียนสูงและกลุ่มผลการเรียนต่ำ

จากผลสรุปนี้แสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านแรงจูงใจ แรงจูงใจเชิงสังคม แรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ ทัศนคติและความวิตกกังวลระหว่างกลุ่มผลการเรียนสูงและกลุ่มผลการเรียนต่ำ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าในกลุ่มผลการเรียนสูงมีค่าระดับของแรงจูงใจ แรงจูงใจเชิงสังคม แรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และทัศนคติสูงกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ และกลุ่มผลการเรียนสูงมีค่าระดับของความวิตกกังวลต่ำกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอลลิส (Ellis. 1989) ที่กล่าวว่ากลุ่มผลการเรียนสูงนั้นมีประสบการณ์ในการประสบความสำเร็จในการ

เรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งภาษาอังกฤษมีความหมายต่อนิสิตกลุ่มผลการเรียนสูง นิสิตจึงให้ความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และมีความปรารถนาที่จะเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเพื่อตอบสนองความสนใจส่วนตัวหรือเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมากกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำ

สิ่งที่น่าสนใจคือค่าระดับของความวิตกกังวลของกลุ่มผลการเรียนสูงมีค่าระดับต่ำกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำ จากการค้นพบความสัมพันธ์ในงานวิจัยนี้ระหว่างความวิตกกังวลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มผลการเรียนต่ำ สอดคล้องกับข้อสรุปในงานวิจัยและทฤษฎีความวิตกกังวลของการ์เดนอร์และแม็คอินไทร์ (Gardner and MacIntyre, 1991) โฮร์วิทซ์และโคเปปี (Horwitz, E.K., Horwitz, M.B. and Cope, 2001) ที่พบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงลบระหว่างความวิตกกังวลและค่าระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือหากมีค่าระดับความวิตกกังวลต่ำจะมีค่าระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

กลุ่มผลการเรียนสูงมีค่าระดับของความวิตกกังวลต่ำกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำ ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มผลการเรียนสูงนั้นสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มผลการเรียนต่ำด้วยเช่นกัน เนื่องจากกลุ่มผลการเรียนสูงมีความสามารถในการวิเคราะห์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นิสิตกลุ่มผลการเรียนสูงมีค่าระดับความวิตกกังวลในระดับที่เหมาะสม และทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น จึงส่งผลให้นิสิตประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้สูงขึ้น ในทางตรงข้าม กลุ่มผลการเรียนต่ำอาจเคยผิดหวังในการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ซึ่งจากความผิดพลาดเรื่องความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษในอดีต ทำให้นิสิตกลุ่มนี้มีความกลัว ความไม่มั่นใจ และเกิดความวิตกกังวลตามมามากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้นิสิตมีระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษลดลง

ดังนั้นผลสรุปความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ในการศึกษาที่สนับสนุนงานวิจัยของนักวิจัยหลายท่านก่อนหน้าเช่นการ์เดนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lamburt, 1972) และปฐมมา อักษรจรุง และบันลือ ถิ่นพังงา (2545) ระบุว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยเช่นทัศนคติ ความวิตกกังวล และแรงจูงใจ จากผลสรุปด้านแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตในการศึกษาวิจัยนี้ เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของครูผู้สอนในการปรับเทคนิคการสอน เพื่อจะสร้างทักษะการเรียนภาษาอังกฤษ และเป็นแนวทางที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตต่อไป

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตในคณะที่ศึกษา

จากผลสรุปในส่วนนี้แสดงความแตกต่างของแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจระหว่าง 8 คณะที่ศึกษา ในงานวิจัยครั้งนี้พบว่าคณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงสุดและมีระดับความเข้มของแรงจูงใจสูงสุดด้วยเช่นเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันคณะศิลปกรรมศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำสุดและมีค่าระดับความเข้มของแรงจูงใจต่ำสุด จากผลสรุปนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างในคณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬาประสบความสำเร็จทางการเรียนในวิชาอื่นๆและทุกวิชาที่มีความหมายกับนิสิต เพราะนิสิตในกลุ่มนี้มีสังคมการแข่งขันทางการเรียนและมีการส่งเสริมด้านการเรียนจากครอบครัว ส่งผลให้นิสิตมีความเข้มของแรงจูงใจในระดับสูงในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่านิสิตจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าความเข้มของแรงจูงใจมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ จากผลสรุปนี้ยืนยันการค้นพบของการ์ดเนอร์ (Gardner, 1985), ชมพูณูท สีลา (CompoonutSila. 2007) ชังค์ (Schunk. 1991) ซาง (Zhang. 2000) ชู (Zhu. 2002) ดอญเย (Dornyei. 2002) หยาง (Yang. 2004 ; 2009) เอเลียต (Elliot. 2005) ฮัว (Hau. 2004) และฮัวและสไลลิ (Hau and Salili. 1996) นอกจากนี้พบค่าระดับต่ำสุดของความเข้มของแรงจูงใจในคณะศิลปกรรมศาสตร์ และพบค่าระดับต่ำสุดในด้านแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจในคณะศิลปกรรมศาสตร์เช่นเดียวกัน

จากผลสรุปด้านแรงจูงใจและปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจระหว่าง 8 คณะที่ศึกษา พบว่านิสิตในคณะศิลปกรรมศาสตร์มีค่าระดับของแรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์และทัศนคติ อยู่ในค่าระดับต่ำสุด เนื่องจากนิสิตมีความสนใจและเห็นความสำคัญภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นจึงส่งผลถึงระดับของแรงจูงใจเชิงใช้ประโยชน์และทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ และพบความสัมพันธ์ของแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ ปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิต กล่าวคือหากนิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีค่าระดับของแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจ ในค่าระดับสูง จะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน ทั้งในระดับ โรงเรียนและมหาวิทยาลัยควรกระตุ้นให้หันคิดเห็นถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น
2. ครูผู้สอนควรพัฒนาสื่อการสอนให้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสม และควรพิจารณาแรงจูงใจ ความเข้มของแรงจูงใจ และปัจจัยภายในต่อแรงจูงใจของผู้เรียนในการเลือกใช้สื่อการสอนและกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนวิชาภาษาอังกฤษสูงสุด

บรรณานุกรม

ปฐมา อักษรจรง และ บันลือ ถิ่นพังงา. (2545). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการสภาวะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีใช้วิชาเอกหรือโทในระดับบัณฑิตศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

Brown, H.D. (2000). Principles of language learning and teaching (4thed.). White Plains, NY: Longman.

ChompoonutSila. (2007). A comparative study of two Thai students studying abroad and in Thailand. Master's thesis Master of Education.Bangkok : King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok.

Dornyei, Z. (1994). "Motivation and motivating in the foreign language classroom," Modern Language Journal. 78 (3), 273 - 284.

Dornyei, Z. (2002). Motivational strategies in the language classroom.Cambridge : Cambridge University Press.

Ellis, R. (1989). Understanding second language acquisition. (5thed.). Hong Kong : Oxford University Press.

Elliot, A. J. (2005). Handbook of competence and motivation. New York : The Guilford Press.

Gardner, R. (1985). Social psychology and second language learning : The role of attitude and motivation. London : Edward Arnold.

- Gardner, R.& Lambert, W.E. (1972).Attitude and motivation in second-language learning.
Newbury : Rowley.
- Gardner, R.C. &MacIntyre, P. (1991).“An instrumental motivation in language study: Whosays
it isn’t effective? studies in second language acquisition,” Language Learning.13, 57 - 72.
- Gardner, R.C., Masgoret, A.-M., Tennant, J., &Mihic, L. (2004). “Integrative motivation : changes
during a years-long intermediate-level language course,” Language Learning. 54(1), 1 -
34.
- Hau, K.T. (2004). “Culture, motivation and learning,” International Journal Psychology.26 (2),
175 - 193.
- Hau, K.T. &Salili, F. (1996).Acheivment goal and causal attributions. Hong Kong : The Chinese
University Press.
- Horwitz, E.K., Horwitz, M.B., & Cope, J. (2001).“Foreign language classroom anxiety,” Modern
Language Journal. 70, 125 - 132.
- Krashen, S. D. (2002). Second language acquisitions and second language learning[Internet edition].
New York :Pergamon Press. Retrived from http://www.sdkrashen.com/SL_Acquisition_and_Learning/SL_Acquisition_and_Learning.pdf
- Lamb, M. (2004). “Integrative motivation in a globalizing world,” SYSTEM. 32, 3 - 19.
- Masgoret, A.M. & Gardner, R.C. (2003). “Attitude, motivation, and second language learning :
A meta-analysis of studies conducted by Gardner and associates,” Language Learning.
53(1), 123 - 163.
- Oxford, R. & Shearin, J. (1994). “Language learning motivation : Expanding the theoretical
framework,” Modern Language Journal. 78, 12 - 28.
- PatamaAksornjarung&Banlue Tinpang-Nga. (2002). The state of English language learning and
teaching for non-majors and non-minors in English at the graduate level in the South of
Thailand. Songkhla : Prince of Songkhla University.

- Rahman, S. (2005). "Orientations and motivation in English language learning : A study of Bangladeshi students at undergraduate level," Asian EFL Journal. 7, 33 - 46.
- Schunk, D.H. (1991). Psychology and the teacher. Boston: Addison Wesley Longman.
- Yang, Y. B. (2004). "Inspiration and motivation," CCSE. 1(2), 1 - 28.
- Yang, Y.B. (2009). "The relationship between motivational intensity and achievement :implications for the learning of English by Chinese students," CCSE. 5(10), 36 - 66.
- Zhang, H.Y. (2000). Attitude and motivation for English learning in China.Shanghai : Shanghai Foreign Language Education Press.
- Zhu, C. (2002). "How does personal motivation influence teacher burnout?," Beijing Broadcasting Institute. 4(4), 28 - 52.